

at holde Personellet i stadig Øvelse, hvad der er stærkt paakrævet, naar Færdigheden i Anvendelsen af Orienterings- og Skydemetoderne og i Skytsets taktiske Brug skal bevares.

Ved en saadan Ordning vil de paagældende Befalingsmænd ligeledes være rustede til straks at kunne gøre Gavn, naar den Opstilling af nye Fodartilleriformationer, som en ny Hærorganisation nødvendigvis maa medføre, bringes til Virkeliggørelse.

Den i Bemærkningerne til Lovforslaget tænkte Anvendelse af Fæstningsartilleriregimentets nuværende Befalingsmænd i andre Vaaben eller Korps vilde ikke alene være højst uheldig i den Henseende, at disse Befalingsmænd efterhaanden og ret hurtigt vilde miste den Færdighed og Rutine, som Tjenesten i Fæstnings- eller Fodartilleri kræver, saaledes at man ved en Nyorganisation vil savne et solidt Grundlag at bygge op paa, men Ordningen vil i moralsk Henseende være meget svækkende for Artilleriet som Helhed, idet de i Forvejen overordentlig slette Avancementsmuligheder vil blive yderligere forværret, saaledes at mange dygtige Befalingsmænd, saavel Officerer som Underofficerer, enten ikke kan naa Forfremmelse eller forbigaa af langt yngre Kammerater i de andre Vaaben.

Da Fred endnu ikke er indtraadt i Europa, og da vi endnu intet kender til de i Artikel 8 i „Udkast til Forbundspagt for Folkenes Forbund“ omhandlede Forslag, som Forbundet vil stille til os angaaende vor Forsvarsordning, maa jeg med den største Bekymring paa nuværende Tidspunkt se bragt til Udførelse en Foranstaltning — Nedlæggelse af Fæstningsartilleriregimentet —, der kan blive kompromitterende saavel for vor nuværende som vor fremtidige Forsvarsordning.

P. M. Knudsen.
